

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 3467/2024
26.08.2026. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Бранке Дражић, председника већа, Марине Милановић, Весне Мاستиловић, Иване Рађеновић и Владиславе Милићевић, чланова већа, у парници тужиоца Стамбена заједница „Дунавска ... Зајечар“, из Зајечара чији је заступник управник АА из ..., а пуномоћник Весна Момчиловић, адвокат из ..., против туженог ББ из ..., чији је пуномоћник Зоран Марковић, адвокат из ..., ради иселења, одлучујући о ревизији туженог изјављеној против пресуде Вишег суда у Зајечару Гж 480/23 од 13.11.2023. године, у седници одржаној 26.08.2026. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о ревизији туженог изјављеној против пресуде Вишег суда у Зајечару Гж 480/23 од 13.11.2023. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија туженог изјављена против пресуде Вишег суда у Зајечару Гж 480/23 од 13.11.2023. године.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Зајечару Гж 480/23 од 13.11.2023. године, ставом првим изреке, одбијена је као неоснована жалба туженог и потврђена пресуда Основног суда у Зајечару П 739/21 од 21.07.2022. године, којом је обавезан тужени да испразни од свих лица и ствари заједничку просторију тужиоца Стамбене заједнице, димензије 4x4 метара, у крајњем левом подрумском делу зграде, на кат.парц. бр. ... КО Зајечар и преда је у државину заступнику тужиоца- управнику Стамбене заједнице заједно са кључем, као и да тужиоцу на име накнаде трошкова парничног поступка исплати 90.772,00 динара. Ставом другим изреке, одбијени су као неосновани захтеви парничних странака за накнаду трошкова жалбеног поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужени је благовремено изјавио ревизију, због погрешне примене материјалног права, са предлогом да се о ревизији одлучи као изузетно дозвољеној, применом члана 404. Закона о парничном поступку.

По оцени Врховног суда, нису испуњени услови за одлучивање о ревизији као изузетно дозвољеној, у смислу одредбе члана 404. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, бр. 72/11....10/23, у даљем тексту: ЗПП).

Правноснажном пресудом, применом материјалног права из одредби Закона о основама својинскоправних односа и Закона о становању и одржавању стамбених зграда, обавезан је тужени да испразни од свих лица и ствари заједничку просторију стамбене заједнице, ближе описану у изреци, и да је са кључем преда у државину управнику, јер се према утврђеном чињеничном стању тужени 2007. године иселио из предметне зграде па је без правног основа у државини спорног подрумског простора.

Имајући у виду садржину тражене правне заштите, чињенице утврђене у поступку и начин пресуђења, Врховни суд је оценио да су нижестепене пресуде у складу са праксом ревизијског суда и правним ставовима израженим у одлукама Врховног суда, у којима је одлучивано о истоветним захтевима тужилаца, са истим или сличним чињеничним стањем и правним основом, због чега нема услова за одлучивање о ревизији као изузетно дозвољеној, а ради разматрања правног питања општег интереса или у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе или новог тумачења права. Ревизијом се оспорава оцена доказа и правилно утврђено чињенично стање, што не представља разлог за примену института изузетне дозвољености ревизије, при чему правилна примена права у споровима са тужбеним захтевом, као у конкретном случају, зависи од утврђеног чињеничног стања.

Из наведених разлога, применом члана 404. ЗПП, одлучено је као у првом ставу изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије у смислу члана 410. став 2. тачка 5., у вези члана 403. став 3. ЗПП, Врховни суд је утврдио да ревизија није дозвољена.

Одредбом члана 403. став 3. ЗПП прописано је да ревизија није дозвољена у имовинско-правним споровима ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност 40.000 евра по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе.

Тужба у овој правној ствари поднета је 06.08.2020. године. Вредност предмета спора је 20.000,00 динара.

Како у конкретном случају вредност предмета спора правноснажне пресуде не прелази динарску противвредност 40.000 евра по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе, то ревизија није дозвољена у смислу члана 403. став 3. ЗПП, па је применом члана 413. ЗПП Врховни суд одлучио као у ставу другом изреке.

**Председник већа - судија
Бранка Дражић,с.р.**

**За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић**